

Virtual cut-up. Christian Yde Frostholt har »signeret« den første (og sidste?) danske samling af google-poesi, som er lige så cool, som den er satanisk, som den er melankolsk.

Hvad betyder Majbritt?

Af LARS BUKDAHL

Christian Yde Frostholt: Ofte stillede spørgsmål. 76 sider. 100 kr. (KUN!). Afsnit P.

PÅ særlige blogs har de senere år en særlig og ny slags readymade-poesi været populær, nemlig google-poesien, der helt simpelt og lumskt effektivt bare går ud på, at du googler et eller flere ord, og søgeresultatet er så, mere eller mindre uredigeret, digtet. Hvis digter og afsnitp.dk-bestyrelser og WA-netklummeskribent Christian Yde Frostholt's nye bog *Ofte stillede spørgsmål* skulle have en genrebetegnelse, for det har den nemlig ikke, ville det mest nærliggende være »Google-digtsamling«, selv om den kun indeholder få »hårde« google-digte, heriblandt et af bogens hovednumre, det store, ømt og skævt flimrende digt, der bare googler »kærlighed«:

»Kærlighed er en følelse for de lavere kaster./ Kærlighed er mærkelig. Kærlighed er som et bankospil./ Hvis man ikke finder den perfekte, holdbare,/ uendelige kærlighed er man mislykket./ Kærlighed er i virkeligheden helt enkelt./ Et liv uden kærlighed er ikke noget liv./ Forelskelse og kærlighed er at kende Ditte Nielsen./ Matching Hearts

er et sjovt kærlighedspuslespil,/ hvor du skal kombinere overblik, strategi/ og mønstergenkendelse.«

Der er også over flere sider en løs, kostelig googling af navnet Keiko, der især (men langtfra kun) er en filmstjerne af en spækhugger, der går over i en googling af bare »hval«: »opskrifter som indeholder hval./ Ned i vægt – supertilbud// Du ser ud som en hval på billedet./ har du tænkt på at oprette hval.com«. Fraktal dyrefabel! Men de fleste af digtene eller tekstlandskaberne – grænserne er akkurat flydende: »kærlighed« opleves digtagtigt, »Keiko/hval« tekstlandskabeligt – er snarere *surfende*, mere eller mindre målrettet, end direkte googlende; og det er sgu da den skønne genrebetegnelse: Surf-digtsamling!

Tag bare det kostelige titelspor: små og lange serier af *spørgsmål* om hvad som *fucking* helst af dybt personligt og/eller kuriøst, der simpelthen ikke er til at slå ned, heldigvis. For kan man google »?« ? Fra »Får du dig altid rodet ind i noget?/ Værdsætter du åbent skønne ting?/ Forærer du en gang imellem ting væk/ som strengt taget ikke tilhører dig?« til »Hvilket årstal blev det moderne at lave korsstingsbroderier?/ Hvad er koldbrand og kan man mærke det hvis man har det?/ Hvorfor er himlen i flertal?/ Hvad

kaldes den turkisgrønne farve havet kan have?« Her og overalt er chefflipperen skidegod til at bevare dobbeltheden af autonom, barok spøjshed og eksistentiel, postmoderne rådvildhed; som en grandios sideeffekt er *Ofte stillede spørgsmål* også bare den skarpeste samtidsroman, en perfekt klonet 3. generations-Scherfig, så temmelig sjov og helt uendelig trist.

På dagsordenen er først og fremmest og hele tiden identitet, den massive, detaljerede, gennemhullede insisteren på hvem jeg og du er. Et større landskab i første halvdel, inkluderende »digtet« (jeg bliver stadig mere genre-usikker her, godt!) om »kærlighed«, klipper sig nådesløst gennem profiler på dating-sider (»Jeg er en sød fyr fra Odense./ Jeg er også lystfisker, men det bliver ikke til så meget/ som jeg gerne ville«, det lyder som set-up'et til en Storm P.-fortælling, men er det IKKE). Mens det primære landskab i anden del centrerer sig om kønsidentitet og i stigende grad bliver en grusomhedsudstilling af homofobi, i nyhedsstrømmen og i – hvad hedder det? – chatrooms (»Jeg forstå ikke at de bøsser absolut/ skal have en homoparade overalt/ når de ved de bliver gennemtævet«, aggressiv tolerance *indeed*); den (kunstnerisk) slagkraftigste anti-*hate speech*: loyalt cut uppet *hate speech*! Det er også det eneste sted,

jeg faktisk genkender et citat, af Søren Krarup, *off course*.

Når vi nu har med readymade-kunst at gøre, er det vigtigt at fremhæve den vildt artistiske musikalitet, hvormed Yde Frostholt klipper og klistrer i sit materiale, fra atomistisk-punket montage over hymnisk, remseagtig oplistning til solid, knækprosaik 1:1-citat-klump. Og heldigvis holder han sig heller ikke for god til vel den ældste og plattede readymade-computer-genre: en ufrivilligt zen-dyb programkommando/besked: »Dette indlæg er blevet fjernet af forfatteren«, »Ofte stillet spørgsmål: Hvad gør jeg?« »Det du søgte eksisterer ikke.« Nemlig!

Spå rigt og virtuost og fuldtoneende genemspiller Yde Frostholt Google- og surf-digtets muligheder, at man får den forunderlige oplevelsen af en hel genres simultane start, fuldendelse, kulmination og afslutning: Det var i ét netværkende *flash* det! Hvilket det selvfølgelig ikke er, men hold op, hvor håbefulde googlere og surfere skal gøre sig umage nu. Lige nu kan de nøjes med at svare på følgende, ofte stillede spørgsmål:

»Drømmer du om at være selvstændig?/ Tænker du over hvad du lægger på grillen?/ Frygter du livsstilsdøden?/ Har du særlige ønsker til din begravelse?«

Mine svar: Ja, nej, nej, ja!